

LIGESTILLINGSUDVALGET

REJSERAPPORT

FN'S KVINDEKOMMISSIONS 61. SAMLING

FOLKETINGET



Tid: 13.-17. marts 2017
Sted: New York, USA
Deltagere: LIU: Karina Adsbøl (DF), Jane Heitmann (V), Pernille Skipper (EL), Carolina Magdalene Maier (ALT). URU: Mogens Jensen (S), Yildiz Akdogan (S).
Ledsaget af: Amalie B. Andresen, udvalgsassistent, Annemette Ross, udvalgssekretær

Formål

Delegationen deltog i FN's Kvindekommissions årlige samling. Hovedtemaet for årets samling var fremme af kvinders økonomiske muligheder i en verden, hvor arbejdsmarkedet er under forandring.

20. april 2017

Ref. Annemette Ross

Desuden blev der under samlingen arbejdet med et review theme, som under dette års samling var udfordringer og fremskridt i forhold til implementeringen af "Millennium Development Goals for women and girls", som blev vedtaget under den 58. samling.

Baggrund

FN's Kvindekommission så dagens lys tilbage i 1946 med det formål at sikre kvinders ligestilling og promovere kvinders rettigheder. Det er fortsat kvinders ligestilling, som er hovedfokus for kommissionens arbejde, men også ligestilling i bredere forstand, herunder LGBT, homoseksuelles rettigheder mv., hadforbrydelser, digitale seksuelle krænkelser, fokus på ligestilling i krisesituationer mv. Samlingen forløber med et "hovedspor" med forhandlinger i plenarsalen og en række sideevents.

FN-organisationen UN Women, som blev oprettet i 2010, fungerer som sekretariat for kommissionen og spiller dermed en aktiv rolle ved gennemførelsen af sessionen, og ved forhandlingerne af den sluterklæring, der vedtages ved slutningen af samlingen.

Væsentligste punkter

Sideevents

Medlemmerne af delegationen deltog i løbet af ugen i en række side events med forskelligt fokus, herunder bl.a. human trafficking, vold i nære relationer, kvinders og pigers seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder (SRSR), kvinders forhold i flygtningekriser og digitale seksuelle krænkelser.

Flere medlemmer af delegationen, deltog endvidere som oplægsholdere/paneldeltagere i side-events organiseret af bl.a. International Peace Institut, UNDP og Plan International.

Den danske ligestillingsminister deltog også i samlingen, og holdt oplæg ved flere side events.

Bilaterale møder

Herudover holdt medlemmer af delegationen en række bilaterale møder, hvoraf nogle blev afholdt på FN-missionen med deltagelse af den samlede danske delegation (også de deltagende organisationer mv.):

- IPPF (International Planned Parenthood Federation) og PPFA (Planned Parenthood Federation of America), om udfordringerne forbundet med præsident Trumps nye "gag rule", som går endnu længere end tidligere republikanske præsidenters tilsvarende regler, idet organisationer nu slet ikke må lave family planning, hvis organisationen skal modtage US støtte – heller ikke for de bidrag man måtte modtage fra andre lande, ligesom forbuddet udstrækkes til sundhedsområdet generelt, og derfor eksempelvis også rammer behandling af HIV-patienter. IPPF forventer at miste op mod 100 mio dollars i støttemidler, fordi organisationen ikke vil underskrive gag deklARATIONEN. PPFA forventer at miste op mod 500 mio dollars som følge af såvel gag rule og forventet tilbagerulning af Obama Care, og de dermed forbundne begrænsninger af hvordan social understøttelse må bruges og hvilke organisationer, kliner der modtager social støtte må gå til med offentlige midler. Det er en udfordring at holde fokus og dampen oppe, og EU's stemme og støtte er ikke så stærk som tidligere. Betydningen af det internationale pres blev understreget fra begge organisationer. Stor bekymring for betydning for barselsdødeligheden.
- Besøg hos Women for Afghan Women (WAW) Community Center, om organisationens arbejde med afghanske kvinder og børn, herunder sprogundervisning, bistand til social integration, bistand til voldsudsatte kvinder mv., men også fokus på at opfordre og motivere unge til at bryde køns stereotyper i forhold til eks. valg af uddannelse. Stor betydning, at medarbejderne selv er en del af/har kendskab til den kulturelle baggrund hos målgruppen. Organisationen har et godt samarbejde med fremtrædende lokal imamer, hvilket har stor betydning særligt i forhold til indsatserne vedrørende vold i nære relationer, da der på den måde bliver kontakt til både voldsudøver (oftest manden via imamen) og offer (oftest kvinden via WAW), hvilket muliggør en samlet indsats i forhold til hele familien. Ofre for vold i nære relationer kan ansøge om offentlig støtte, og WAW bistår i processen og hjælper med jobsøgning. Under mødet deltog også en repræsentant fra WOMANKIND – en organisation, der driver krisecentre, og som særligt hjælper asiatiske voldsudsatte i NY.
- Møde med VIPMujeres/Violence Intervention program og besøg på kvindekrisecenter, om organisationens arbejde med voldsudsatte fra Latinamerika. Følgende udfordringer blev nævnt: Mangel på kapacitet og store mørketal i forhold til vold i nære relationer, som ikke anmeldes. Også stor mangel på boliger, som de voldsudsatte kan betale, med den hjælp de modtager fra det offentlige.

Lovgivningsudfordringer fordi reglerne om social støtte kræver, at der angives personlige oplysninger, mens anden lovgivning i forhold til vold i nære relationer kræver fortrolighed. Også her blev det nævnt, at medarbejder med samme kulturel baggrund som målgruppen, herunder med de rigtige sproglige kompetencer gør en stor forskel i forhold til at kunne hjælpe.

- Internationalt parlamentarikerforum. Møde med parlamentarikere fra Belgien, Finland og Cameroun. Mødet handlede særligt om, hvordan tværpolitiske netværk og grupper i de nationale parlamenter fungerer, herunder i forhold til SRSR-dagsordene. Drøftelser om, hvordan man får fat i parlamentarikere fra nogle af de lande, der ser anderledes på SRSR-spørgsmålene (særligt de EU-lande, som trækker i en anden retning internt i EU), og herunder muligheden for fremadrettet at holde tilsvarende møder under samlingen i NY og række ud til endnu flere lande.
- UNFPA (United Nations Population Fund), møde med administrerende direktør, Dr. Babatunde Osotimehin om bl.a. udfordringerne med funding som følge af gag rule. UNFPA forventer at miste 70 mio dollar/årligt, men det blev understreget, at selvom den finansielle del er slemt og får stor betydning for organisationens arbejde, så er ændringen i det politiske klima værre, da det kan tage mange år at vende den nuværende udvikling. Der er for få – også internt i FN systemet – der har modet til at holde fast på SRSR-dagsordenen trods den politiske modvind. Også blandt de like-mindede lande og i EU savnes modet til at sige, at det kan være bedre ikke at nå noget resultat, fremfor at gå for meget på kompromis eller lande på laveste fællesnævner. De enkelte donorlande/staterne har også indflydelse, og dermed et ansvar, i forhold til den måde de øremærker eller ikke øremærker deres bidrag på.
- Møde med egyptiske NGO'er om deres arbejde, herunder de aktuelle udfordringer for civilsamfundsorganisationers arbejde for menneskerettigheder i Egypten.
- Parliametarians for Global Acton – orientering om PGA's arbejde, fokusområder og forskellige kampagner og herunder info om muligheden for MF'er for at blive medlem af netværket og at danne nationale grupper med min 10 medlemmer
- Møde med Tyrkisk NGO om den aktuelle situation i Tyrkiet og herunder vilkårene for civilsamfundsorganisationer og de stramninger af terrorlovgivningen, der er sket og udstrækningen heraf.
- Amnesty International, om organisationens arbejde herunder i forhold til syriske flygtninge.

Forhandlingsresultaterne

Samlingen blev som vanligt afsluttet med konsensusvedtagelse af sluterklæring om "Women's economic empowerment in the changing world of work". Forhandlingerne var – som altid – vanskelige og på væsentlige punkter

blev resultatet ikke tilfredsstillende fra et dansk synspunkt. Det gælder særligt på emner vedr. kvinders og pigers seksuelle og reproduktive sundhed og rettigheder (SRSR), hvor der ikke kunne opnås enighed om sprog fra tidligere år. På den positive side kan bl.a. bemærkes, at det blev fastslået, at der er en direkte sammenhæng mellem kvinders og pigers SRSR og deres økonomiske muligheder og uafhængighed (empowerment).

EU holdt sammen hele vejen igennem forhandlingerne. Efter vedtagelsen af sluterklæringen afgav EU en fælles stemmeforklaring, hvori man tog forbehold for de paragraffer, som det ikke var lykkedes at forhandle enighed om og i en stemmeforklaring fra 22 EU-lande (EU med undtagelse af Polen, Ungarn, Malta, Slovakiet, Irland og Kroatien) uddybede man sin position omkring SRSR.

Sluterklæringen fra dette års samling samt de to EU stemmeforklaringer vedlægges rapporten.

Til næste års deltagelse i samlingen.

I forbindelse med evalueringen af turen er der blevet peget på følgende:

- Meget gerne gentagelse af det internationale parlamentarikerforum, og gerne med deltagelse fra flere lande.
- Godt med bilaterale møder – også fordi det ofte er svært at få plads til side events i FN-bygningen, da mødelokalerne er for små til de mange deltagere.
- Godt, at der også var besøg uden for FN-regi (besøg hos organisationer og på krisecenter).
- Positivt med morgenmøderne på missionen, og de bilaterale møder der organiseres i forlængelse af morgenmøderne.
- Gerne mere deltagelse i forhandlingerne i plenarsalen, så der bliver en mere ligelig balance i forhold til tilstedeværelsen i FN-bygningen og de bilaterale møder andre steder, og så man får et bedre billede af, hvordan forhandlingerne reelt foregår. Evt. man på forhånd kunne lave en "vagt-plan", og angive hvornår, hvilke medlemmer sidder med i de "danske stole" i plenarsalen.
- Gerne mere målrettede invitationer til MF'erne til deltagelse som paneldeltager/oplægsholder i events. Det blev oplevet som meget positivt at deltage, men det var svært på forhånd at gennemskue set-up og rolle i forhold til deltagelsen (dette videregives til FN-missionen).